

Kartlegging av Storslåtta ved Dalstua i Kvænangsbotn

Inkludert forslag til skjøtselsplan

Geir Arnesen

**Kartlegging av Storslåtta ved
Dalstua i Kvænangsbotn
Inkludert forslag til skjøtselsplan**

Ecofact rapport: 593

www.ecofact.no

Referanse til rapporten:	Arnesen, G. 2019: Kartlegging av Storslåtta ved Dalstua i Kvænangsbotn – inkludert forslag til skjøtelsesplan. Ecofact rapport 593. 12 s
Nøkkelord:	Gjengroing, slåttemark, utmarksslått, Kvænangselva, Semi-naturlig eng
ISSN:	1891-5450
ISBN:	978-82-8262-591-3
Oppdragsgiver:	Kvænangsbotn og Navitdalen verneområdestyre
Prosjektleder hos Ecofact:	Geir Arnesen
Kvalitetssikret av:	Kristin Sommerseth Johansen
Forside:	Deler av Storslåtta som er mindre gjengrodd. Foto: Geir Arnesen

www.ecofact.no

FORORD

Ecofact Nord AS takker for oppdraget med å kartlegge naturen rundt Storslåtta i Kvænangsbotn. Det har vært spennende å få et innblikk i aktiviteten rundt utmarksslåttene langs Kvænangselva. Rune Benonisen og Tryggve Løken har bidratt med verdifull informasjon til rapporten.

Tromsø
14. januar 2019

Geir Arnesen

SAMMENDRAG

Beskrivelse av oppdraget

Bakgrunnen for naturtypekartleggingen er et ønske fra Kvænangsbotn og Navitdalen verneområdestyre om å se på mulighetene for skjøtselstiltak ved den gamle utmarksslåtten Storslåtta ved Dalsstua langs Kvænangselva. Storslåtta er en av flere utmarksslåtter på elveslettene langs elva.

Datagrunnlag

Befaring foretatt 28. august av Geir Arnesen.

Biologiske verdier

Området har seminaturlige enger med slåttemarkspreg. Hovedsakelig er det snakk om sene gjenvekstsuksesjoner med et betydelig tresjikt av bjørk. Engene har et intermediert preg på kalkinnholdskalaen. Det er enkelte flekker som er noe ryddet, og rundt Dalstua har arealet preg av brakkleggingsfase på grunn av tråkk og rydding rundt husene.

Det er betydelig arbeid med å gjenskape kulturmarkene i sene gjenvekstsuksesjoner, men noen flekker kan restaureres med enklere midler.

INNHOOLD

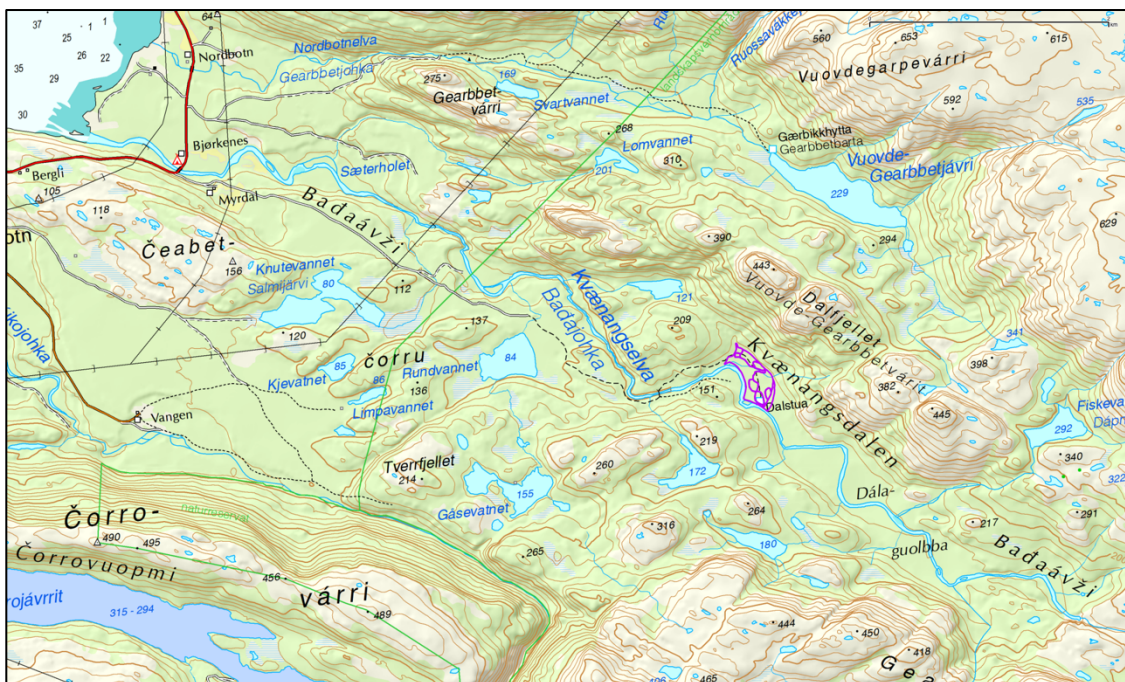
FORORD	1
1 INNLEDNING	4
2 KARTLEGGINGSMETODIKK OG VERDIVURDERING	5
3 RESULTATER	6
3.1 NATURGRUNNLAGET	6
3.2 NATURTYPER OG VURDERING AV LOKALITETSKVALITET	6
3.3 MULIG SKJØTSEL.....	11
4 REFERANSER	12
4.1 SKRIFTLIGE PUBLIKASJONER	12
4.2 NETTSTEDER	12
4.3 MUNTlige REFERANSER.....	12

1 INNLEDNING

Storslåtta i Kvænangsbotn ligger på nordøstsiden av Kvænangselva, ca 6 km i luftlinje fra utløpet av Kvænangselva i sjøen. Arealet ligger på en elveslette som delvis er eller har vært flomutsatt. Dette er en av flere elvesletter som har vært slått innover langs Kvænangselva (Fig. 1). Andre åpenbare slåtter er Hans J. Slåtten, Ivar S. Slåtten, Lilleøya, Hustomta, Mellomslåtta og Kollerslåtta. Felles for mange av disse slåttene er at de var i bruk frem til og under andre verdenskrig. Hustomta var etter det en kjenner til en boplass på 1800-tallet, mens de andre slåttene var det gårdene langs sjøen som hadde hevd på bruken av. Stort sett ble høyet slått og tørket på stedet, og lagret til vinteren. Så ble det transportert ned på snøføre.

Etter brenningen av alle husene i Kvænangsbotn og evakueringen mot slutten av andre verdenskrig ble utslåttene i liten grad tatt i bruk igjen. Folk ble svært opptatt med gjenreisningsarbeid i flere år fremover, og en del kom ikke tilbake etter evakueringen. Dette førte til et varig skifte i bruk av utslåtter i dette området, og når det mest intense gjenreisningsarbeidet var over ble utslåttene erstattet av nyryddede marker nærmere gårdene.

Det var gården Bjørkenes der hvor campingplassen ligger, som hadde hevd på å bruke Storslåtta. Denne og Lilleøya ble slått i hvert fall til 1950, altså i noen få år etter krigen. Etter det ble slåttene aldri tatt opp igjen, og en må anta at brakkleggingen og gjengroingen av området har foregått jevnt siden den gang. Altså i løpet av ca 70 år per i dag.

Figur 1. Kart som viser lokal plassering av undersøkelsesområdet (lilla signatur) og dalføret med Kvænangselva innover. De fleste elveslettene langs elva ble utnyttet som utmarksslåtter.

2 KARTLEGGINGSMETODIKK OG VERDIVURDERING

Området ble kartlagt ved feltbefaring den 28. august 2018 av Geir Arnesen.

Naturtypene ble klassifisert i henhold til «Natursystem» i klassifikasjonssystemet «Natur i Norge». Kartleggingsskala har vært 1:5 000, og alle avgrensninger som er gjort tilsvarer kartleggingsenheter beskrevet i kartleggingsveilederen for denne skalaen.

Verdivurderinger, eller lokalitetskvalitetsvurderinger som er begrepet som brukes i den pågående NiN-kartleggingen, er utført i henhold til kriterier beskrevet i kartleggingsinstruksen «Kartlegging av Viktige naturtyper for naturmangfold etter NiN2 i 2018». Denne publikasjonen er utarbeidet til generell bruk for NiN-kartlegging. Vurderingene av lokalitetskvalitet samsvarer derfor med metodikken som brukes i den nasjonale kartleggingen.

3 RESULTATER

3.1 Naturgrunnlaget

Det er oftest en sonering på elvesletter, med høystaudeskog, flommarkskog, fastmarkskogsmark og åpen flommark. Av disse er det først og fremst høystaudeskogen og til en viss grad fastmarkskogsmark og flomskogsmark som kan ryddes til slått. Høystaudeskogene er oftest gammel flomskogsmark som har blitt stabilisert på grunn av endringer i elveløpet. De blir ikke lenger årlig oversvømt av elva, men kan bli det under svært store flommer. Det er en gradient over til flomskogsmark som blir oftere oversvømt. Slike miljøer kan få høy produksjon hvis de ryddes til slåtter fordi det er næringsrikt og uttørkingsfaren er lav. På elveslettene ved Dalstuen ligger disse miljøene tilbaketrukket fra elva innover mot fjellfoten. Mellom de gamle slåttene og elva er det en bred sone med flomskogsmark som er for ustabil til å kunne utnyttes til slått.

Når det gjelder kalkinnhold i jordsmonnet er det på denne lokaliteten intermediære forhold. Berggrunnen i området (kvartsitt) gir generelt svært kalkfattige substrater, men siden det kartlagte arealet ligger på elvesedimenter får den lokale berggrunnen mindre betydning. Bioklimatologisk ligger arealet i nordboreal sone og overgangsseksjonen mellom kontinentale og oseaniske seksjoner. Det vil si relativt kalde vintre og mulighet for litt høyere temperaturer om sommeren og moderate nedbørsmengder gjennom året. Ellers er det gode solforhold og vindbeskyttelse i området som har dalsiden i nordøst, og åpent mot sørvest der sola står høyest.

3.2 Naturtyper og vurdering av lokalitetskvalitet

Vi fokuserer på de seminaturalige naturtypene i denne kartleggingen, det vil altså si selve slåttemarkene, og beskriver ikke detaljer om flommarksskog, fastmarkskogsmark og åpen flommark som finnes på elvesletta. Vi har likevel arealavgrenset de fleste av disse typene slik at en kan få et generelt inntrykk av hvordan de fordeler seg i området (Fig. 3).

Alle engene er relativt homogene når det gjelder type. Det er snakk om intermediære enger med klart hevdpreg (T32-C5). Ingen av arealene har vært gjødslet. Det er imidlertid en del variasjon når det gjelder gjengroing (Fig 4). De fleste arealene har kommet i sene gjenvekstsuksesjoner (7RA-SJ-4). Noen flekker har grodd mindre igjen (eller har blitt forsøkt ryddet for mange år siden) og vi har under noe tvil satt gjenvekstsuksesjonen her til tidlig fase (7RA-SJ-3), selv om feltsjiktet også på disse arealene har et betydelig innslag av skogsarter. Akkurat rundt Dalstua ser det ut til at det har vært kontinuerlig rydding, men ingen slått. Slitasje rundt området har imidlertid ført til at området har preg av å være i brakkeleggingsfase (7RA-SJ-2).

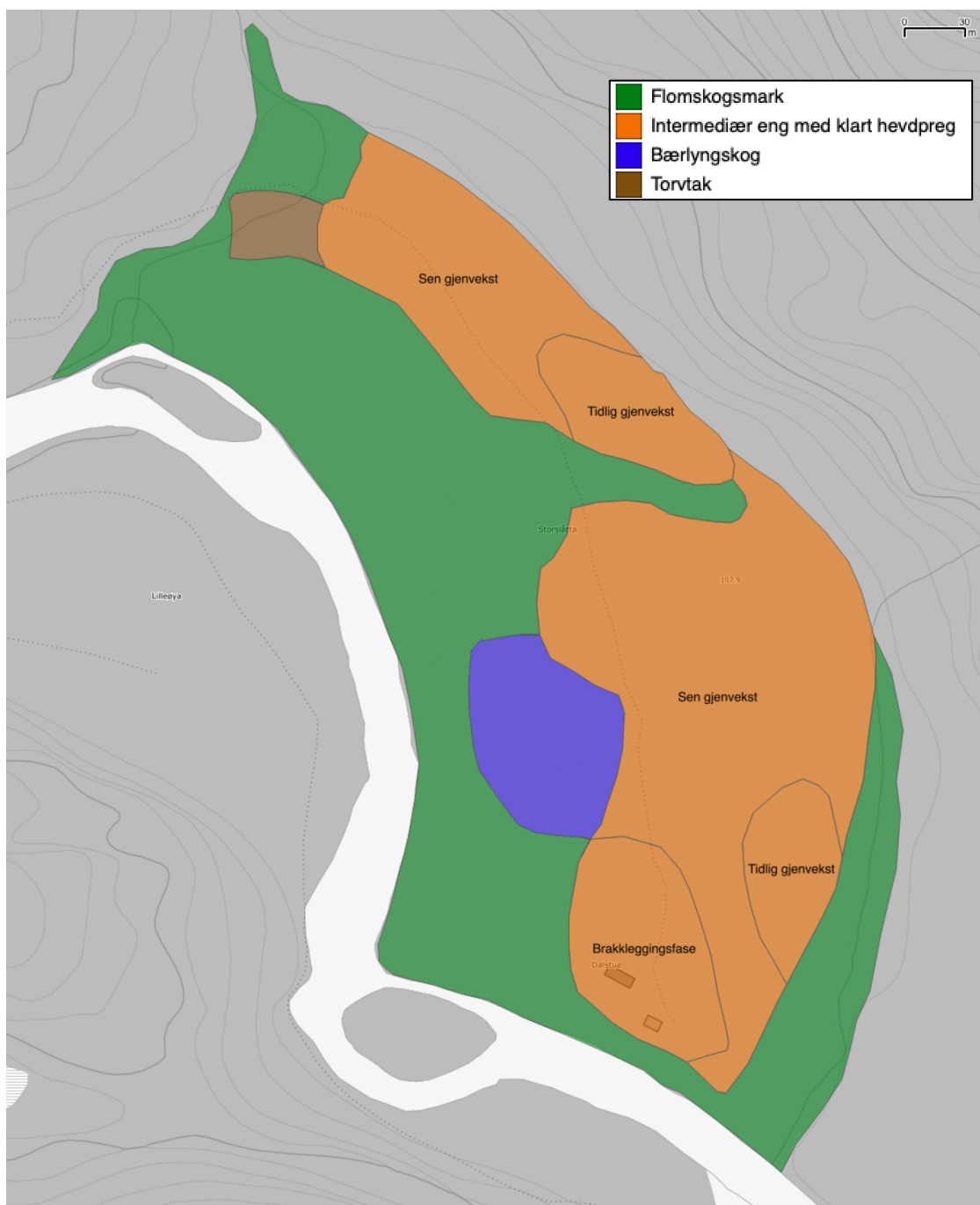
Gjengroingen har som nevnt kommet langt. Tresjiktet består hovedsakelig av bjørk. En kan ganske enkelt ta ut spredte såkalte overstandere (det vil si trær som også stod der når området var i hevd) med vide kroner og store krokete stammer. Gjenvekstrærne har imidlertid oppnådd nesten samme størrelse mange steder, men har rette stammer og

smalere kroner. Enkelte arealer har yngre gjenvekstrær, noe som tyder på flekkvis rydding etter at slåttene hadde opphørt. Dette kan være veduttak for eksempel.

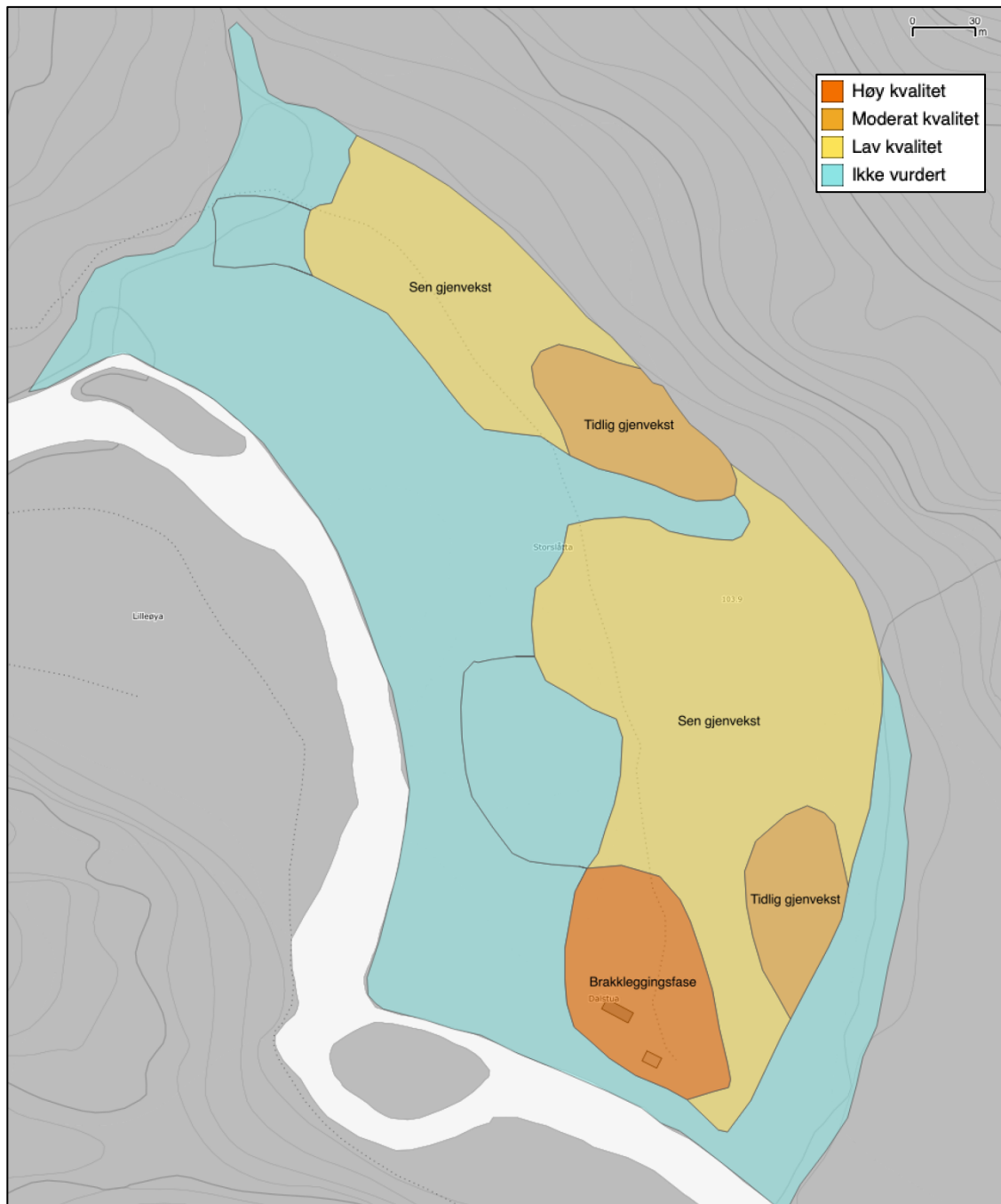
Feltsjiktet har en blanding av skogsarter og engtilknyttede arter. I arealene som er klassifisert med sene gjenvekstsuksessjoner er det betydelig innslag av skogsarter som hengeving, blåbær, fugleteig, skogstjerneblom, firblad, myskegras, skogrørkvein og smyle, sammen med arter som også kan trives i eng slik som gullris, kornstarr, skogstorkenebb, vanlig arve, engsyre. Nær flomsoner er det også turt, vendelrot kvitbladtistel sauetelg og gråor. Bunnsjiktet har for en stor del preg av skogsarter slik som storkransmose. Arealene i sene gjenvekstfaser vurderes å ha lav kvalitet.

Figur 2. Område i sen gjenvekstfase i den nordlige delen av Storslåtta. Foto: Geir Arnesen.

Figur 3. Kart over området rundt Storslåtta som viser naturtyper og suksesjonsfaser.

Figur 4. Kart over området rundt Storslåtta som viser suksjonsfaser og lokalitetskvalitet i henhold til Miljødirektoratets metodikk for engarealene.

På noen flekker som ser ut til å ha vært ryddet noe kommer det inn noen flere engarter slik som spredte forekomster av engkvein, rød jonsokblom og fjelltimotei, og mindre innslag av typiske skogsarter. Også langs stien over området er det forekomst av disse artene, sammen med den typiske gjenvekstartern bringebær. Vi har vurdert det slik at disse arealene er i tidlig gjenvekstfase og dermed oppnår moderat lokalitetskvalitet.

Figur 5. Areal rett øst for Dalstua som ser ut til å være ryddet noe, men engpreget i feltsjiktet er relativt redusert. Vi har vurdert arealet til å være i tidlig gjenvekstfase. Foto: Geir Arnesen.

Rundt Dalstua er det et areal med klart mer engpreg og flere engarter som ikke ble observert andre steder i området. På dette begrensede arealet observerte vi småengkall, engsoleie, ryllik, fjelltimotei, fjellgulaks, ballblom, kvitbladtistel, skogstorkenebb, engsyre, geitrams, furu, bjørk, rogn, rød jonsokblom, myskegras, engrapp og hengegras (rett nedstrøms hytta). Dette arealet vurderer vi å være i en brakkleggingsfase. Vi tolker det slik at gjengroingen er bremset av rydding i forbindelse med bygningene her og trakk rundt bygningene. Likevel er det slik at engpreget i større grad er beholdt i dette arealet på tross av at det neppe har vært slått noe lenger enn andre steder i området, og lokalitetskvaliteten vurderes derfor til å være høy. Se figur. 4 for en visuell fremstilling av verdiene i området.

Figur 6. Engområdene rundt Dalstua har i stor grad bevart det seminaturlige preget ved rydding og tråkk rundt husene. Foto: Geir Arnesen

3.3 Mulig skjøtsel

Området innover langs Kvænangselva har en spennende historie med utmarksslåtter på elveslettene. Det er ingen tvil om at det hadde vært spennende å forsøke å gjenskape noe av det gamle kulturmarkspreget i dalen. Betydelig gjengroing er imidlertid hovedinntrykket når det gjelder Storslåttaområdet som helhet etter 70 års brakklegging. Det er noen flekker som med relativt begrensede midler kan restaureres, men disse er så små at en kan spørre seg om det har noen hensikt.

Hvis målet er å forsøke å gjenskape noe av kulturlandskapet langs elva må en nesten ta tak i de store arealene med sene gjenvekstsuksessjoner. En må rydde relativt grove bjørker og fjerne røtter før slått kan gjenopptas. Dette er et krevende arbeid. En del av engartene finnes fremdeles i området, og vil åpenbart raskt spre seg hvis en setter i gang restaureringstiltak. En må regne med en del oppslag av bjørk, gråor og vierarter etter fjerning av tresjiktet. En vil derfor gå inn i en fase med rydding av busksjiktet i årene etter at tresjiktet er fjernet som også kan være arbeidskrevende. Samtidig vil det komme inn engarter og det derfor trolig gå ganske raskt å få tilbake slåttemarkspreget.

4 REFERANSER

4.1 Skriftlige publikasjoner

Bratli, H., Halvorsen, R., Bryn, A., Arnesen, G., Bendiksen, E., Jordal, J.B., Svalheim, E.J., Vandvik, V., Velle, L.G., Øien, D.-I & Aarrestad, P.A. 2017. Dokumentasjon av NiN versjon 2.1 tilrettelagt for praktisk naturkartlegging i målestokk 1:5000. – Natur i Norge, Artikkel 8 (versjon 2.1.2): 1–@ (Artsdatabanken, Trondheim; <http://www.artsdatabanken.no>).

Miljødirektoratet 2018. Kartlegging av viktige naturtyper for naturmangfold etter NiN2 i 2018.

4.2 Nettsteder

Naturbase: <https://kart.naturbase.no>

Natur i Norge: <https://artsdatabanken.no/Pages/180023>

4.3 Muntlige referanser

Tryggve Løken (Kvænangsbotn)

VEDLEGG 1 – SKJØTSELSPLAN FOR STORSLÅTTA, KVÆNANGSBOTN

Grunnopplysninger

Grunneier: Statskog

Gårdsnavn: Storslåtta

Gårdsnr./bruksnr: 32/1

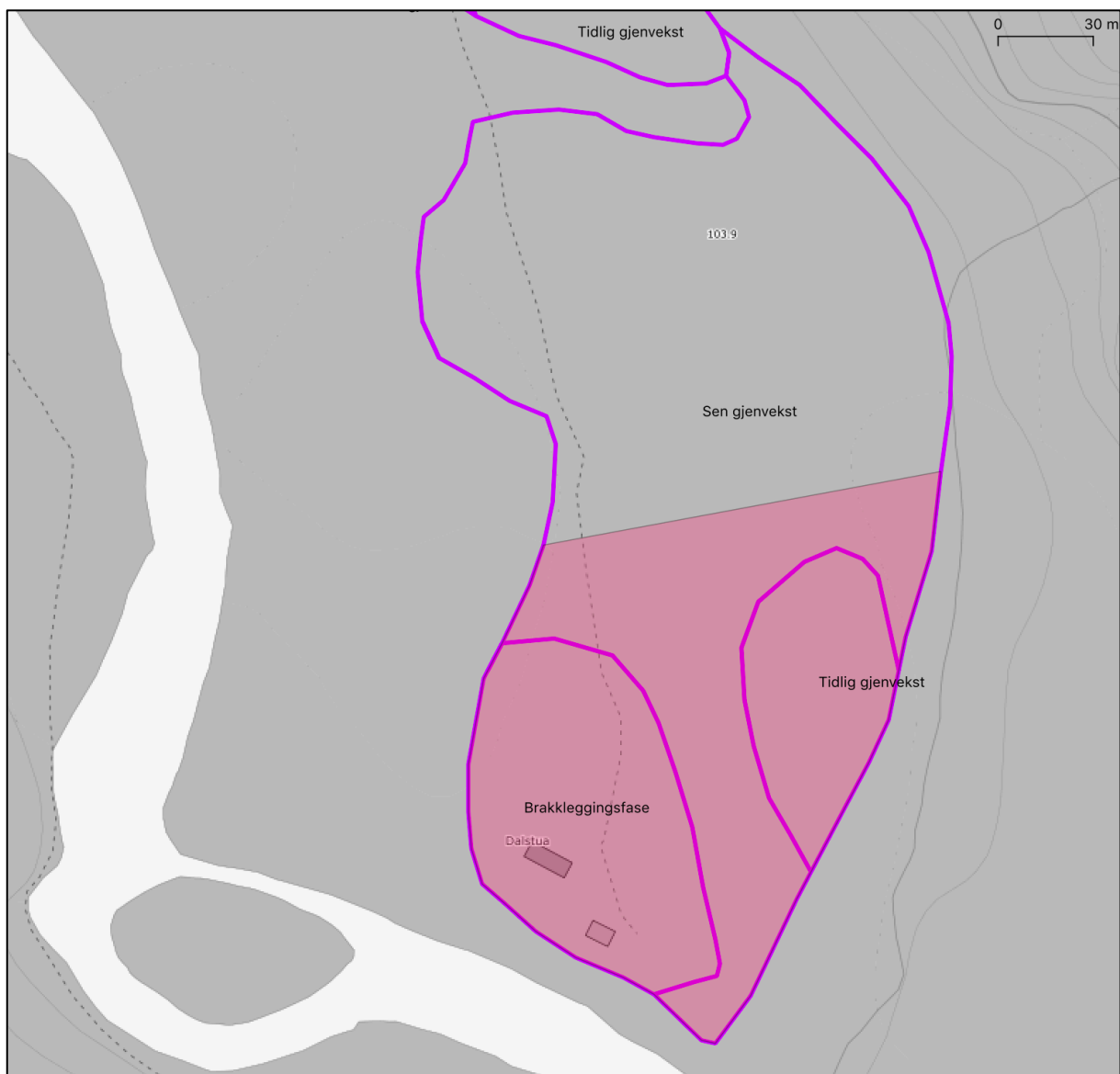
Hvem som skjøtter kulturlandskapet: Lokal skjøtelsesgruppe ledet av verneområdestyret for Kvænangsbotn landskapsvernområde.

Kommune: Kvæningen

Hvor arealets betydning for biologisk mangfold er dokumentert: Ecofact rapport 593

Kartlegging av Storslåtta ved Dalstua i Kvænangsbotn

Kart

Arealet som skjøtelsesplanen gjelder for er indikert med rosa polygon. Noe avvik fra denne avgrensningen er aktuelt da en må ta hensyn til hvor stort areal en klarer å restaurere. Øvrige enger i området er indikert med lilla omriss.

Beskrivelse av arealet

Det vises til registreringer i Ecofact rapport 593 (2019). Arealet ligger på en elveslette inntil Kvænangselva og klassifiseres som en intermediær eng som er i ulike gjenvekstfaser fra brakkleggingsfase til sen gjenvekst. Arealet har åpenbart vært en slått, men hevd ble ikke tatt opp etter andre verdenskrig.

Målsetting

En ønsker å oppnå at arealet skal fremstå som en tradisjonelt drevet slått og over tid utvikle et artsmangfold typisk for semi-naturlig mark.

Restaureringstiltak

Før skjøtsel kan iverksettes er det nødvendig å restaurere store deler av arealet. Restaureringen består i fjerning av tresjiktet og busksjiktet, samtidig som en gjør tiltak for at næringskrevende arter typisk for enger i gjengroingsfaser ikke kommer inn i for stor grad fordi arealet bli tilført næring. En slåtteeing er på tross av rik lystilgang relativt næringsfattig fordi en ved slåtten fjerner store deler av biomassen som blir produsert. De typiske engartene er tilpasset et slikt næringsfattig regime. Gjennom ryddefasen er det imidlertid en del faktorer som kan gjøre at jorda blir tilført næring, og urter som mjødurt, høymole, hundekjeks og geitrams kan få et overtak. Ved å planlegge godt, og sette i verk noen enkle tiltak kan denne gjødslingseffekten reduseres en del og det blir lettere å få bukt med de uønskede artene.

Området som skal skjøttes har nå et betydelig tresjikt med hovedsakelig bjørk. Gjenveksttrærne må fjernes, mens de få overstanderene (gamle trær som også stod der når enga var i hevd) bør få stå. Disse kan gjenkjennes ved at de har grov og ofte noe krokete stamme samt bred krone, sammenlignet med gjenveksttrærne som er tynnere og rettere. Trærne sages ned så langt nede at den gjenværende stammen nesten flukter med marka. Dette er enklest å gjøre mens det er barfrost, og skader på terrenget blir redusert. Om ønskelig kan en utføre stubbefjerning på dette viset på et annet tidspunkt enn selve hogsten. Når en kutter så langt nede kan en kjøre slåmaskin rett over stubbene. Bruk av stubbefres anbefales ikke fordi det sprer flis utover området. Flisa vil ha en gjødslingseffekt og gjøre det lettere for næringskrevende gjengroingsarter å komme inn. Av samme grunn er det viktig å samle opp og fjerne hogstavfall fra restaureringsområdet. Det vil komme ryddeavfall i flere år etter at restaureringen starter. Det er derfor en god idé å velge en lokalisering for hvor ryddeavfallet kan deponeres gjennom hele denne perioden, og som har avrenning vekk i fra skjøtelsesområdet. Avfallet kan også brennes, og asken kan da brukes til mosebekkjempelse hvis dette viser seg å bli et problem.

I årene etter at trærne er fjernet vil det komme oppslag av rotskudd, og potensielt kan noen vierarter bli mer dominerende fordi de får mer lys. Generelt blir det også en gjødslingseffekt i jordsmonnet fordi døde røtter råtner opp rett under overflaten. Det er viktig å ikke la kratt og gjengroingsarter få overtaket i denne fasen. Krattet må fjernes, ved å kappe så langt nede som mulig, for eksempel ved hjelp av ryddesag. I slutten av juli er det meste av energien i plantene samla i de overjordiske delene. En svekker derfor individene mest ved å gjennomføre ryddingen da. Det første året kan det likevel være nødvendig å rydde flere ganger i løpet av en sesong. Skjøtelsesområdet ved Dalstua grenser inn til områder med flommarkspreget grunn. Spesielt gjelder det i sørøst der slåtten ligger inntil en liten bekk som kommer ned fra øst. Det er flommarker inntil denne bekken, og dominans av gråor. Hvis en sager ned gråor må en være forberedt på at det kan bli omfattende oppslag av rotskudd over et større område. For å drepe gråor og unngå at dette problemet blir for omfattende kan en ringbarke trærne. Dette vil

over tid drepe trærne, inkludert rotsystemet. Når en ringbarker må en skjære av barken rundt hele treet og helt inn til veden i et belte på minimum 10 cm, gjerne mer. Transporten av næring fra bladene der all energi produseres brytes da helt. Treet dør fordi rotsystemet ikke får tilført energi. Når en velger avgrensningen av arealet som skal restaureres kan en ha i tankene at eventuelle arealer med gråor kun ringbarkes det første året med tanke på innlemmelse i skjøtselsarealet når trærne dør.

For å få bukt med den uønskede gjødslingseffekten fra råtnende røtter er det også viktig å slå allerede første sesong, og fjerne slåttematerialet fra skjøtselsområdet selv om det ikke skal/kan brukes til noe. Poenget er å fjerne biomasse som kan omdannes til kompost (nitrogenholdig næring) fra enga slik at de næringskrevende gjengroingsartene ikke får for mye fotfeste i denne fasen. Hvis mjødukt, geitrams, hundekjeks, høymole og andre storvokste næringskrevende arter blir dominerende bør det gjennomføres flere slåtter (og fjerne slåttematerialet fra skjøtselsområdet) de første årene inntil disse artene er på klar retreat. Feltsjiktet har per i dag en ganske beskjeden produksjon, men det er trolig på grunn av begrenset lystilgang under det omfattende tresjiktet. Det er vanskelig å si hvor omfattende oppslaget av næringskrevende arter blir når en øker lystilgangen samtidig gjør tilgjengelig mer næring i systemet. Det er viktig å følge med på dette de første to sesongene i hvert fall og vurdere nødvendigheten av ekstra slåtter.

Beskrivelse av skjøtsel

a) Spesielle hensyn

- **Er det problemarter på arealet og i så fall – hvordan skal disse håndteres?** Etter at trær og kratt er fjernet er det ikke problemarter på enga.
- **Er det rødlistearter i området som det skal tas spesielt hensyn til og i så fall hvordan?** Det er ikke registrert rødlistede arter innen arealet som planen omfatter.
- **Er det arkeologiske kulturminner i området og hvordan tas det i så fall hensyn til disse?** Det er ingen kulturminner innenfor arealet.

Arealet skal ikke jordbearbeides, planeres eller tilføres gjødsel, såfrøblanding eller plantevernmidler, slik at den gamle kulturmarka forringes. Det kan foretas opprensning eller åpning av gamle, gjengrodd grøfter.

c) Slått

- **Skal arealet slås hvert år eller sjeldnere?** Arealet skal slås hvert år
- **Når er arealet planlagt slått?** Normalt i midten av juli, men det kan være variasjoner mellom år. Skjøtselsgruppen vurderer sesongens utvikling.
- **Hva slags redskap skal brukes til slått?** Det brukes en tohjulstraktor med slåttekniver, eventuelt ljå. Det skal ikke brukes traktor.
- **Hvordan skal avlingen samles opp?** Avlingen rakes sammen manuelt

- **Skal høyet bakketørke?** I utgangspunktet skal en ikke bakketørke, og i hvert fall ikke hvis det er mye uønskede arter i høyet. Hvis en ønsker bedre spredning av engarter kan høy som inneholder slike arter bakketørke i visse områder.
- **Skal høyet hesjes?** I utgangspunktet skal det hesjes med mindre det er forhold som tilsier at det bør bakketørkes. Dette kan for eksempel være bedre spredning av frø fra enkelte arter.
- **Skal arealet beites i tillegg og i så fall i hvilken/hvilke periode/r?** Arealet skal ikke beites i tillegg. Noe rein går i området og vil beite sporadisk.
- **Skal det lages spiringshull?** Det er ikke behov for spiringshull
- **Skal arealet ryddes og/eller rakes for å fjerne kvist og løv, og i så fall når?** Det kan være aktuelt å rake løv og kvist i kantsoner om høsten hvis det er ressurser til å gjennomføre dette.

Logg

Det er tjenlig å føre logg over hva som blir gjort og når, samt effekter av tiltakene. Fotodokumentasjon er også nyttig.

4.3.1 7. Rullering

Det anbefales at skjøtelsesplanen rulleres omlag hvert femte år, i tillegg til fortløpende evaluering av hvorvidt tiltakene fører mot målet.

4.3.2 Uttak av ved

Det er ønske om å ta ut ved i området der skjøtelsesplanen eventuelt iverksettes og i områdene rundt. Det kan være synergieffekter mellom veduttak og restaurering av slåttene. Det er fint hvis vedutaket kan planlegges slik at det fokuseres på bjørk i de områdene som planlegges restaureres. Hvis en klarer å utføre hogsten ved å sage bjørkene helt nede ved bakken slik at en slipper en ekstra runde med stubbefjerning vil dette åpenbart spare en del arbeid for de som skal utføre restaureringen. Områdene med flommarker som ligger kloss inntil de gamle slåttene bør ikke utsettes for hogst. Disse områdene gjenkjennes ved at de ligger noe lavere enn slåttene og har mye gråor. Flomskogsmark er en rødlistet naturtype som bør få utvikle seg uten noen form for skjøtsel eller inngrep. Mye av det spesielle naturmangfoldet i slike områder er knyttet til råtnende trestammer.

Hvis det er ønske om å ta ut mer ved i landskapsvernområdet enn det som finnes på de gamle slåttene bør en finne områder i lisisider med bjørk. Det er også rikelig med andre eldre slåtter i området som kan åpnes opp på samme måte som Storslåtta.